

РЕШЕНИЕ

№ 42334

гр. София, 17.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в
публично заседание на 19.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **8246** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226, вр. чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е във връзка с решение № 8262/30.07.2025г., постановено по адм.д. №9530/2024г. по описа на ВАС, V отд., с което ОБЕЗСИЛВА Решение № 9262/19.06.2024 г. на Административен съд София - град (АССГ), постановено по адм. дело № 2564/2022 г. по описа на съда и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на АССГ при спазване на дадените указания в решението.

Производството е образувано искова молба от М. П. Ц., М. Е. Л. и В. М. Л., чрез адвокат И. М.. С Определение № 4211/26.05.2022 г. производството по делото е разделено, като настоящото адм. дело продължава по разглеждането на жалба от М. П. Ц., М. Е. Л. и В. М. Л., с адрес: [населено място], срещу разрешително за сеч № 0395444/18.10.2017 г., издадено от лесовъд – Й. В. П..

В решението на ВАС е посочено , че при новото разглеждане съдът ще следва да извърши проверка за нищожност на Разрешително за сеч № 0395444/18.10.2017 г., издадено от лесовъд – Й. В. П., като съобрази дали твърденията от жалбоподателите нарушения на материалния закон са толкова тежки, че да се отразяват непоправимо върху съдържанието и волеизявлението на административния орган до такава степен, че същото да е нищожно.

В жалбата се излагат твърдения за нищожност на горепосочения административен акт в

оспорената му част поради издаването му в противоречие със закона – при пълна липса на материалните предпоставки за това, като необосновано е разширил обхвата на списъка, включвайки в него и собствения му поземлен имот, който представлява урбанизирана територия и е изключен от горския фонд преди влизане в сила на параграф 3, ал. 1 от ЗГ.

В съдебно заседание жалбоподателят М. П. Ц. се представлява от адв. Т. Т. и адв. И. М., жалбоподателката М. Е. Л. се представлява от адв. И. М., а жалбоподателят В. М. Л. не се явява и представлява. Процесуалните представители на жалбоподателите поддържат жалбата за обявяване на нищожност на разрешителното за сеч и молят съдът да присъди сторените по делото разноски. В писмени бележки излага допълнителни доводи по основателността на жалбата. Претендира разноски и представя списък.

Ответникът – лесовъд – Й. В. П. чрез адв. Р. С. оспорва жалбата и моли съдът да прекрати производството поради липса на правен интерес и да отхвърли същата като неоснователна. Претендира адвокатско възнаграждение и прави възражение за прекомерност.

Ответникът Й. П. оспорва жалбата и заявява, че при издаване на разрешителното за сеч е съобразил цялата налична документация и съобразил извършените проверки от РИОСВ – В. и РДГ – Б..

След като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Съдът намира за необходимо да отбележи, че спорът по настоящото дело е само и единствено за нищожността на разрешително за сеч № 0395444/18.10.2017 г. Искът по ЗОДОВ и оспорването на останалите адм. актове са отделени в различни съдебни производства.

Съдът намира за допустима жалбата на М. П. Ц. срещу Разрешително за сеч № 0395444/18.10.2017 г. Последното е очертано с Решение № 8262/30.07.2025г., постановено по адм.д. №9530/2024г. по описа на ВАС, V отд., което е задължително за настоящия съд. Съгласно чл. 224 АПК указанията на ВАС по тълкуване и прилагане на закона са задължителни при понататъшното разглеждане на делото. От това следва, че първоинстанционният съд е обвързан от правните изводи на горната инстанция по тълкуването и прилагането на закона, в случая допустимостта на жалбата, като първостепенният съд няма право да извършва собствена преценка и друго тълкуване на закона и фактите по делото.

Не се спори по делото, че в настоящия случай процесното разрешително за сеч не е обжалвано по административен ред. Както посочва ВАС в Определение № 2174/23.02.2024г. по адм. дело № 1301/2024 г. „обезсилването на разрешителното за сеч се извършва със заповед на органите по чл. 58 от Наредба № 8 от 05.08.2011г. за сечите в горите в срока на действие на разрешителното за сеч, който в процесния случай е изтекъл на 31.12.2017г.“ По - горестоящият административен орган не може да бъде сезиран безсрочно с жалба за прогласяване нищожност на първоначалния административен акт, защото законодателят не предвижда такъв ред. Изискването за задължително предварително обжалване по административен ред се отнася само за случаите, в които по - горестоящият административен орган е сезиран в 14-дневния срок при оспорване по административен ред, като абсолютна процесуална предпоставка за съдебно обжалване. С пропускането на този срок издаденият акт влиза в сила. Само срещу нищожни административни

актове е допустима защита и след този момент, но спорът е подведомствен вече на съда.

ВАС изрично посочва в диспозитива на Определение № 2174/23.02.2024г. по адм. дело № 1301/2024 г., че връща делото на първоинстанционния съд за произнасяне по жалбата на М. П. Ц., М. Е. Л. и В. М. Л. с искане за обявяване на нищожност на разрешително за сеч № 0395444/18.10.2017 г., издадено от лесовъд към Регионална дирекция по горите - [населено място] към Изпълнителна агенция по горите.

След като процесното разрешително за сеч е влязло в сила, поради необжалването му по административен ред, административният съд може да извърши единствено контрол за нищожност на същото, по аргумент от разпоредбата на чл. 149, ал. 5 от АПК, съгласно която административните актове могат да се оспорват по съдебен ред с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето. В Закона за горите и в Наредба № 8 от 5.08.2011 г. за сечите в горите не са предвидени специални процесуални правила относно хипотезите на подадени искания за обявяване на нищожност, направени след изтичане срока за обжалване, поради което следва да се прилагат общите правила на АПК, като спорът се отнася пред административния съд. Следва да се подчертае, че с разпоредбите на чл. 57 и следв. от Наредба № 8 за сечите в горите са регламентирани реда и условията за упражняване на правомощието на компетентните органи да обезсилват разрешително за сеч, което обаче е различно по характер и последици от правомощието да прогласяват нищожност на административния акт и не е уредено изрично в цитираната Наредба.

Разрешителното за сеч представлява административен акт по см. на чл. 21 от АПК, противно на възраженията на ответника. Със същото се засягат права на жалбоподателите и за тях възникват задължения, без да е било искано от тях и целяно настъпването на правния резултат – изсичане на гора на 50-60 години.

Установено е, че имот 12259.306.14 е частна собственост, възстановен на жалбоподателите по реда на ЗСПЗЗ.

Съгласно чл. 108, ал. 1, т. 4 от ЗГ разрешителното за сеч се издава от лице с висше лесовъдско образование, регистрирано в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика - за горските територии извън посочените в т. 1 и 2, с което собственикът има сключен договор за конкретния имот.

В случая разрешителното за сеч е издадено от инж. Й. П..

По преписката е представено писмено пълномощно от М. Е. Л., с което е упълномощила Л. Б. Р. да я представлява пред лица и структури, изготвящи лесоустройствени планове и програми и план-извлечения за промяна вида на сечта, както и да се снабдява с документи, нужни за изготвянето им; да сключва договори за изпълнение на мероприятия, свързани с ползването на дървесина; да се разпорежда с дървесината; да сключва договори за маркиране, издаване на разрешителни за сеч и превозни билети.

Върху горния ляв ъгъл на пълномощното фигурира печат на нотариус С. Д.. Административен съд – София - град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал. 1, във връзка с чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт,

намира за установено следното от фактическа страна:

По делото се установява, а и не се спори, че имот с кад. ид. № 12259.306.14 е собственост на жалбоподателите към релевантния момент. Действително, цитираният имот става изключителна собственост на М. Ц., но на по – късен етап, съгласно договор за доброволна делба № 176, том I, 2068 от 12.06.2020 г. и констативен н.а. № 180, том I, рег. 2090, дело № 106/2020 г. По делото няма налични данни за последващо прехвърляне на имота , както твърди в съдебно заседание процесуалния представител на ответника.

Административното производство по заявление № ГСП-1061/28.09.2017 г. е било инициирано от лицето Л. Б. Р., която към дата 28.09.2017г. е била снабдена с представителна власт от собствениците на ПИ № 12259.354.14, а именно М. Е. Л..

Производството по издаване на индивидуален административен акт започва по инициатива на административен орган, по искане на гражданин или организация, а в предвидените в закона случаи - на прокурора, омбудсмана, по-горестоящия или друг държавен орган – чл. 24, ал. 1 от АПК.

Горскостопанските планове и програми се изработват единствено след писмено заявление на собствениците на горските територии – чл. 13, ал. 3 от ЗГ. Горскостопанските планове и програми определят допустимия размер на ползването на горските ресурси и насоките за постигане целите на управлението на горските територии за срок 10 години. М. П. Ц. и М. Е. Л. са адресати на горскостопанската програма за ПИ № 12259.354.14, поради което и сезирането от тях на компетентния орган с искане за издаване на акт е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на административното производство.

Жалбоподателите М. Е. Л. и В. М. Л. не се легитимират като собственици на имота. Съсобствеността между жалбоподателите е прекратена с Договор за доброволна делба № 176, т. I, рег. № 2068/12.06.2020 година, поради което за тях не е налице правен интерес да искат прогласяване нищожността на Позволително за сеч № 0395444/18.10.2017 година, издадено от Й. В. П. – регистриран лесоход в публичния регистър за упражняване на лесоходска практика.

С оглед на горното за жалбоподателите М. Е. Л. и В. М. Л. и двамата от [населено място] не е налице правен интерес от искането, поради което производството по тяхната жалба следва да се прекрати като недопустимо.

В АПК не са посочени пороците, обосноваващи нищожност на акта. Теорията и съдебната практика приемат, че са нищожни тези административни актове, които поради радикални, основни и тежки недостатъци не могат да произведат своя ефект. Преценката е винаги конкретна, с оглед тежестта на порока, от който е засегнат акта. Посочените в чл. 146 от АПК основания за незаконосъобразност на акта, когато са особено съществени, обосновават нищожност на административните актове.

Липсата на компетентност на органа, издал акта, винаги е основание за неговата нищожност; порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление; нарушенията на административнопроизводствените правила са основания за нищожност, само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление.

Като правило нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил, на посоченото основание, само този акт, който изцяло е лишен от законова опора, т.е. не е издаден, въз основа на нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Поради това, единствено пълната липса на предвидените в приложимата материалноправна норма, предпоставки за издаване на акта би довела до нищожност на посоченото основание.

Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност, като правило и само, ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв административен акт, посоченият порок обуславя нищожност.

В конкретния случай оспорената заповед е издадена от компетентен орган, арг. чл. чл. 108, ал. 1, т. 4 от Закона за горите в приложимата редакция (Държавен вестник, бр. 60 от 2015 година, в сила от 07.08.2015 година). Съгласно посочената разпоредба сечите се провеждат въз основа на писмено разрешително по образец, издадено от лице с висше лесовъдско образование, регистрирано в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика - за горските територии извън посочените в т. 1 и 2, с което собственикът има сключен договор за конкретния имот.

Към момента на подаване на заявлението за издаване на разрешително за сеч имотът е съсобствен между жалбоподателя и М. Е. Л..

Между страните не се спори, че разрешителното за сеч е издадено въз основа на заявление от Л. Б. Р. от [населено място]. Същата се е легитимирила като пълномощник на М. Е. Л. от [населено място] с нотариално заверено пълномощно (л.183 от дело № 2564/2022 година).

Видно от представеното писмо с изх. № 12/28.04.2023година Нотариус С. Д. не е извършила нотариално удостоверяване на подписа на М. Е. Л. на пълномощно.

Съдът намира, че действието по сезиране на орган с искане за издаване на разрешително за сеч е действие по обикновено управление на имота, поради което не е необходимо заявлението да изхожда от всички съсобственици В случаите на съсобственост, когато разрешително за сеч е издадено по искане на един от съсобствениците, отношенията между него и останалите съсобственици се уреждат по реда на Закона за собствеността, арг. чл. 54, ал. 2 от Наредба № 8/05.08.2011 година за сечите в горите.

В конкретния случай заявлението изхожда от един от съсобствениците, чрез пълномощник. Органът не е длъжен да извършва проверка на редовността на упълномощаването.

Съдът намира, че в съдебното производство по предявената жалба не може да извърши инцидентен контрол за установяване валидността на нотариално удостоверяване.

Отделно от това дори да се приеме, че подписът на М. Е. Л. не е нотариално удостоверен, т.е. че актът е издаден въз основа липсващо сезиране, то издаденият административен не е нищожен. Същият е издаден при допуснато съществено процесуално нарушение, което не може да бъде установявано в производство по прогласяване нищожността на акта.

За пълнота на изложението съдът намира, че Разрешителното за сеч представлява

административен акт, тъй като дава права за добиване на дървесина. Дейността по предоставяне на позволително за сеч е предоставена на лица, вписани в регистър, поради което същите имат качеството на административни органи.

С оглед на изложеното съдът намира, че жалбата следва да се отхвърли.

На ответника следва да се присъдят направените пред инстанциите съдебно-деловодни разноски в размер на 2 070 лева. Съдът счита, че претендираният от ответника и реално заплатен адвокатски хонорар в размер на 2000 лева съответства на фактическата и правна сложност на делото.

Предвид горното, съдът

Р Е Ш И :

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.д. № 8246/2025 година по жалбата на М. Е. Л. и В. М. Л. и двамата от [населено място] с искане за прогласяване на нищожността на Позволително за сеч № 0395444/18.10.2017 година на Лесовъд Й. В. П., регистриран в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. П. Ц., ЕГН [ЕГН] от [населено място], ж.к. „М. I“, [жилищен адрес] с искане за прогласяване на нищожността на Позволително за сеч № 0395444/19.10.2017 година на Лесовъд Й. В. П., регистриран в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика.

ОСЪЖДА М. П. Ц., ЕГН [ЕГН] от [населено място], ж.к. „М. I“, [жилищен адрес] М. Е. Л., ЕГН [ЕГН] и В. М. Л. и двамата от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ДА ЗАПЛАТЯТ НА Лесовъд Й. В. П., регистриран в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика сумата от 2 070 (две хиляди и седемдесет) лева, представляваща съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.